

Καλάνδαι τῶν Ρωμαίων κλπ. Ὁ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε παρεσυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὠμοιώθη αὐτοῖς κατὰ τὸν Προφητάναντα Δαβίδ. Πάντα ταῦτα συνέτριψαν καὶ παρέδωσαν εἰς τὴν λήθην οἱ πρῶτοι χριστιανικοὶ αἰῶνες ἀλλ' ἀτυχῶς ἐπέπρωτο ἀφ' οὗ καὶ πάλιν ἡ πίστις ἐμαρῶνθη καὶ τὸ χριστιανικὸν σκότος ἐκάλυψε τὰς συνειδήσεις τῶν κατ' ὄνομα πλέον χριστιανῶν τοῦ Μεσαίωνα, ὁ χριστιανικὸς νόσμος ἐπανῆλθε πλησίσιος εἰς τὰ βάρβαρα, κτηνώδη καὶ ἀπαίσια εἰδωλολατρικὰ ταῦτα ἔθιμα. Ἐλησμονήσαμεν τὸ τῆς Γραφῆς ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα νεκροὶ μὲν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἁμαρτίαν ζῶντας δὲ ὅσον ἀφορᾷ τὸν Χριστόν.

Ἀποπύσαντες πάντα χαλινὸν σωφροσύνης ἀδιαφοροῦμεν διὰ τὸ «μὴ παριστάνετε τὰ μέλη ἡμῶν ὅπλα ἀδικίας τῆς ἁμαρτίας» (Ρωμ. 6, 12). Λησμονοῦντες ὅτι ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν Χριστὸν ἐνεδύθημεν μεταμορφούμεθα καὶ αἴροντες τὰ μέλη Χριστοῦ ἀυστόλως καὶ ἀνευθυριάστως ποιοῦμεν πόρνης μέλη.

Ὡστε ὁμοιωθέντες πρὸς κύνας καὶ χοίρους ἐπανῆλθομεν εἰς τὰ εἰδωλολατρικὰ ἔθιμα τῶν Καρναβαλλίων ἅτινα καὶ οἱ εἰδωλολάτραι ἐτέλουν μεταξὺ Ἰανουαρίου καὶ Μαρτίου ὡς ἀκριβῶς καὶ ἡμεῖς τελοῦμεν σήμερον καὶ οὕτω ἐφαρμόζεται ἐν ἡμῖν τὸ Γραφικὸν «ὡσπερ Κύων ἐπιστρέψας εἰς τὸ ἴδιον ἐξέραςμα καὶ ὅς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου». Ἡ λέξις Καρναβάλια παράγεται ἐκ τοῦ *ave carne* δηλ. *χατρε κρέας*, ἀποχαιρετισμὸς τοῦ κρέατος διότι θὰ εἰσελθῶμεν εἰς τὸ στάδιον τῆς νηστείας! μωρὲ μάτια μου νηστεία! Ὅρα καὶ τὴν Καθαρὰν Δευτέραν ἦτις κατ' εὐφημισμὸν καλεῖται καθαρά ἐν' ᾧ ὡς γνωστὸν εἶναι ἡ μᾶλλον ἀκάθαρτος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἡμέρα τοῦ ἔτους! Ἀντὶ ὁ Χριστὸς νὰ οἰκῆ ἐν ἡμῖν κατὰ τὸ Γραφικὸν πλουσίως ἀπεμακρύνθη τελείως, καὶ ἀντὶ νὰ ἀποβάλωμεν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐνδυθῶμεν τὸν νέον ὡς Καινὴ Κτίσις ἀντιστρόφως ἀπεβάλωμεν τὸν νέον καὶ ἐνεδύθημεν τὸν παλαιὸν τῆς εἰδωλολατρίας ἄνθρωπον! Προσωπιδοφορίαι, ἄγριαι φωναί, ἔλλειψις αἰδοῦς, ἀπόλαυσις ἀνευ μέτρου καὶ λογικῆς Βακχικαὶ ὀρχήσεις, πότος ἀνευ κόρου, ἄ-

σματα ἄσεμνα, ὠδήσεις ἐν ἀγορᾷ πληθοῦση, παραμόρφωσις τοῦ προσώπου, καταπάτησις παντὸς ἠθικοῦ χαλινοῦ, εἰς τὸ ἔπακρον ἠθικὸς ἐκτροχιασμός, ἰδοὺ ἐν ἀμιδρᾷ εἰκόνι ἡ κοινωνικὴ κατάστασις μας! Τί δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν ἀπὸ τοιαύτην κοινωνίαν ἢ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐφ' ὅσον ἡ κοινωνία εἶναι τοιαύτη;

ΜΟΡΦΩΣΟΜΕΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

Ὁ χαρακτήρ ἀποτελεῖ τὴν ἀληθῆ δύναμιν τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ κόσμος τρέφει πίστιν εἰς τοὺς ἔχοντας ἰσχυροὺς καὶ ἠθικοὺς χαρακτήρας καὶ προσπαθεῖ νὰ τοὺς μιμηταί. Ὁ ἔξοχος διεγείρει τὸν θαυμασμὸν ἀλλ' ὁ καλὸς χαρακτήρ διεγείρει τὸν σεβασμὸν. Ὁ ἔξοχος νοῦς εἶναι δύναμις τοῦ ἐγκεφάλου ἀλλ' ὁ χαρακτήρ ἀπορρέει ἐκ τῆς καρδίας. Οἱ ἔξοχοι νόες κατέχουν ἐξέχουσαν θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀλλ' εἰς τὴν συνείδησιν τῆς κοινωνίας τιμῶνται μόνον οἱ ἔχοντες ἐξέχοντα χαρακτήρα.

Ὁ ἔχων ἐξέχοντα χαρακτήρα ἐπιβάλλει μυστηριώδη καὶ αὐτόματον σεβασμὸν. Ὁ χαρακτήρ εἶναι ἀληθὴς πλοῦτος εἶναι τὸ εὐγενέστερον καὶ πολυτιμώτερον τῶν κτημάτων. Ἡ διανοητικὴ ἀνάπτυξις δὲν συνεπάγεται κατ' ἀνάγκην καὶ ἀγνότητα καὶ ἐντέλειαν χαρακτήρος. Κάποιος Ἄγγλος σοφὸς ἔλεγεν ὅτι ἐν δράμῳ καλῶν πράξεων ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ μίαν ὀκτὴν ἐπιστήμης. Βεβαίως τὸ τοιοῦτον δὲν τὸ εἶπε πρὸς καταφρόνησιν τῆς ἐπιστήμης ἀλλὰ ἵνα καταδειχθῇ ὅτι καὶ ὁ ἔχων πολλὰς γνώσεις πρέπει νὰ ἔχη καὶ χαρακτήρα καλόν. Ὁ πλοῦτος ἐπίσης ὀλίγον συντελεῖ πρὸς μόρφωσιν χαρακτήρος· ἐνίοτε μάλιστα ἀποβαίνει ἀφορμὴ διαφθορᾶς καὶ ἠθικῆς καταπτώσεως. Πλοῦτος καὶ διαφθορά, πολυτέλεια καὶ ἀνηθικότης ἔχουν δυστυχῶς μεγάλην συγγένειαν ἀναμεταξύ των. Εἰς τὸν καθημερινὸν βίον ὁ χαρακτήρ παίζει σπουδαιότερον ρόλον ἀπὸ νοῦν. Οὐδεὶς ἔχει τὴν ἀπαίτησιν ἀπὸ ἡμᾶς νὰ εἴμεθα σοφοὶ ἢ πλούσιοι ἀλλ' ὅλοι ἔχουν τὴν ἀπαίτησιν νὰ ἔχωμεν καλὸν χαρακτήρα. Λόγῳ τοῦ χαρακτήρος πολλάκις βλέπομεν ἀνθρώπους νὰ ἔχουν δυσανάλογον πρὸς τὰς διανοητικὰς τῶν δυνάμεις ἐπιβολὴν ἐπὶ τῶν ἄλλων. Αἱ ἀρεταὶ των εἶναι ἡ δύναμις των.

Κάθε πράξις, κάθε σκέψις καὶ κάθε αἰσθημα ἐπιδορᾷ ἐπὶ τοῦ χαρακτήρος μας ὀλεθρίως ἢ ἐπωφελῶς. Διὰ νὰ μορφώσωμεν χαρακτήρα

χρειάζεται ἄσκησις συνεχῆς, ὀφθαλμὸς ἀκοίμητος καὶ θέλησις ἐντεταμένη. Τὸν χαρακτήρα τοῦ ἀνθρώπου ἀντιγράφουν αἱ πράξεις καὶ οἱ λόγοι του. Ὅχι μόνον τὰ ἄτομα ἀλλὰ καὶ τὰ ἔθνη τιμῶνται ἀναλόγως τοῦ χαρακτήρος των; Ὅταν ὁ χαρακτήρ ἐνὸς ἔθνους ἐκπίπτῃ τότε τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἐγγίζει πρὸς τὴν ἀπώλειαν καὶ ἀσφαλῶς θ' ἀπολεσθῇ ἂν δὲν ἀναζητηθῶν μεταξὺ τοῦ ἔθνους μερικοὶ ἄνδρες μὲ χαρακτήρα οἷτινες ν' ἀνορθώσουν τὰ κακῶς ἔχοντα ὡς πράγματι συνέβη διὰ μέσου τῶν αἰῶνων ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ τῇ σταδιοδρομίᾳ τῶν λαῶν.

ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ + ΓΕΡΜΑΝΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐπὶ τέλους ἡ ἀγανάκτησις τῶν καταδυναστευομένων Ἑλλήνων ἐπετάχυνε τὴν ἐκρηξιν τῆς Παραδουναβείου θυέλλης, ὁ δὲ Γερμανὸς ἐκλήθη νὰ καθαγιασῇ τὸν ἀγῶνα, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ δικαιοτέρος εἰς αἷτια καὶ παραδοξότερος εἰς ἀποτελέσματα ἐξ ὧων ἐγνώρισεν ἡ Ἱστορία. Ἐνωρὶς ἐμυήθη εἰς τὰ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας. Ὁ Γερμανὸς ὡς ἐταῖρος τῆς Ὁργανώσεως ταύτης ἀπέβη εἰς ἕκ τῶν θαυμασιωτέρων ταύτης κηρύκων, προπαρασκευάζων τὰ πνεύματα διὰ τὴν ἀνατολὴν τῆς μεγάλης ἐκείνης ἡμέρας. Αὐτὸς ἐμύησε καὶ πολλοὺς ἄλλους Ἱεράρχας καὶ ὀπλαρχηγούς. Προικισμένος μὲ ἐξαιρετικὴν εὐφυΐαν, διορατικότητα καὶ διπλωματικὸν νοῦν, ἠγωνίσθη νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐχθρότητα τοῦ περιφήμου Ἀλῆ-Πασᾶ τῶν Ἰωαννίνων, μεταχειρισθεὶς πρὸς τοῦτο τὸν Γραμματέα τοῦ ἐν Πάτραις Ρωσσικοῦ Προξενείου Ἰωάννην Παπαδιαμαντόπουλον, πείσας τὸν Ἀλῆ νὰ περιποιηθῇ τοὺς Ἀρματωλοὺς καὶ Κλέφτας, οἷτινες θὰ ἀπετέλουν τὴν ψυχὴν τῆς μελλούσης τότε Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Τὸ διπλωματικὸν ὀρμέφυτον ἦτο λίαν ἀνεπτυγμένον παρὰ τῷ Γερμανῷ. Ἀλλὰ καὶ τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα ἠεργάσθη σπουδαίως ἵνα ἐξυψώσῃ παρὰ τῷ λαῷ, συστήσας εἰς τὸν κληρὸν του ἵνα κηρύττουν μετάνοιαν εἰς ὅλους καὶ ἐξομολογήσων καὶ κοινωνήσων ὅλους τοὺς χριστιανοὺς προκειμένου ν' ἀποδυθῶν εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγῶνα. Πρὸς τούτοις διέταξεν ἵνα νυχθημερὸν ἀναπέμπωνται πανταχοῦ δεήσεις πρὸς τὸν Ὑψιστὸν ἵνα ἴλεως γένηται ἐπὶ ταῖς

ἁμαρτίαις τοῦ Γένους καὶ εἰδικῶς μάλιστα εὐχὰς πρὸς τοῦτο συνέταξεν. Ἡ Πελοπόννησος ἐπὶ τέλους ἠδύνατο νὰ παραβληθῇ πρὸς πυριτιδαποθήκην ἣτις ἦτο ἐτοιμὴ νὰ ἐκραγῇ εἰς τὴν πρώτην μετὰ τῆς θρυαλλίδος ἐπαφῆν. Τὸ τοιοῦτον Ἡραΐστειον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διαλάθῃ τοὺς τυράννους. Διείδον τὴν Ἐπαναστατικὴν καταγίδα τῶν ραγιαδῶν. Ἀμέσως ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν τὰ συνήθη αὐτοῖς καταχθόνια μέτρα πρὸς ἐκφοβισμόν τοῦ λαοῦ καὶ ἐξόντωσιν τῶν ἀρχιερέων καὶ προκρίτων. Ὁ Πασᾶς τῆς Τριπόλεως ἀπεφάσισε διὰ δόλου νὰ ἐξοντώσῃ αὐτοὺς καὶ πρὸς τούτοις ἐκάλεσεν ὅλους αὐτοὺς εἰς Τρίπολιν ἐσπευσμένως ἵνα συσκεφθῶν δῆθεν ἐπὶ σπουδαίῳ ζητημάτων. Ὁ Γερμανὸς ἀντιληφθεὶς τὰ σχέδιά του ἐκ τῶν προτέρων, εἶχε καλέσει εἰς σύσκεψιν τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ προκρίτους τῆς Πελοποννήσου εἰς Αἴγιον τὴν 26ην Ἰανουαρίου 1821 ἐνθα ἐλήφθη ἀπόφασις νὰ μὴ μεταβοῦν εἰς Τρίπολιν, ὅπου τοὺς ἀνέμενον ἀφεύκτως ὁ θάνατος. Καὶ πράγματι ὅσοι παρασυρθέντες οὕτως ἢ ἄλλως, μετέβησαν εἰς Τρίπολιν, ὑπέστησαν φρικτὰ μαρτύρια καὶ ἐπονεϊδιστὸν θάνατον, ὅστις ἠδύνατο νὰ παραβληθῇ πρὸς τοὺς μαρτυρικοὺς θανάτους τῶν πρώτων χριστιανῶν ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν. Καὶ ὁ Γερμανὸς κληθεὶς δὲν ἠρνήθη νὰ μεταβῇ εἰς Τρίπολιν ἀμέσως, ἀλλὰ διὰ διαφόρων προφάσεων ἀνέβαλλε τὸ ἐπιθανάτιον ἐκεῖνο ταξεῖξιον. Ἐπὶ τέλους ἄφ' οὗ εἶδεν ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐξακολουθῇ προφασίζόμενος, ἐξεκίνησε δῆθεν νὰ ὑπάγῃ καὶ διελθὼν ἐκ Καλαβρύτων, διενυκτέρευσεν εἰς Ἀγ. Λαύραν μετ' ἄλλων ἀρχιερέων καὶ προκρίτων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, καὶ ὀπλαρχηγῶν. Ἐκεῖ συσκεφθέντες ἀπεφάσισαν νὰ κάμουν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπθανάτησε τὸν ἔξοχον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως Ἱεράρχην μας, ἐπιταχύνοντες ἐν ἀνάγκῃ τὴν ἐκρηξιν τοῦ Κινήματος. Ὁ Πουκεβίλλ μᾶς περιγράφει τὰς συγκινητικὰς ἐκείνας στιγμὰς καθ' ὅς μετὰ τὴν θείαν ἱεουργίαν ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ, ὁ Γερμανὸς ἀνασύσει τὸ παραπέτασμα τῆς Ὁραίας Πύλης, τὸ μεταβάλλει εἰς σημαίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ προσκαλεῖ τοὺς προκρίτους νὰ ὀρκισθῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ δεηθῶν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος. Ἀμέσως τὴν ἐπομένην τὸν περιστοιχίζουσιν 1,500 ὀπλοφόροι. Διὰ συγκινητικοῦ ἐθνικοθρησκευτικοῦ λόγου συναρπάζει καὶ σαγηνεύει χιλιάδας ψυχῶν, ὅς κρατεῖ ψυχικῶς αἰχμαλώτους. Μὲ τὴν προφητικὴν τῆς